

Abonamentele

Pentru Sibiu:
85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
an 5 fl., 1 an 10 fl.
Acceia la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:
1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 August st. v.

Românul e din fire om așezat și chib-
dă totdeauna seamă despre îm-
părările, în care se află, și numai foarte
întâmplă să se pripească, ba de
ori se chibzuiesc atât de mult, încât
hotărârile prea târziu.

Vedând această fire chibzuită, Ma-
gari oamenii de o fire impetuoasă, îl iau
român drept un om laș și umilit,
sufere cu slugarnică supunere lovitu-
ri se dau. S'ar putea scrie volume
despre ușurința, cu care îi tractează
magarii pe Români chiar în ținuturile
românești, tocmai fiindcă îi cred
de inofensivi.

Amintim aici un singur cas.

Doi tineri, amici, unul Român, ear
Maghiar, petrec într'un local public.
Preste câtva timp într'un al treilea,
cunoscut al Românului. Acesta
a vorbi cu el românește. Tinerul
maghiar rabdă cât rabdă, în curând însă
se indignă:

*Ugyan ne beszéld már azt a kutya oláh
péccatele! — Péccatele mele! nu mai vorbi
românește aceea de limbă românească!*

Tinerul român își perde și el răb-
darea și-i aduce amicului seu aminte, că
maghiarul într'un ținut curat românesc.

„Bagă de seamă, — îi dice el, — că
maghiarlesne ar pute să-și peardă și Românii
și aceasta ar fi o nenorocire pentru
maghiari mai ales pentru Maghiarii pripă-
mintre Români.“

Câteva oare în urmă tinerul român
a fost pus sub acușiune pentru vina
de amenințat națiunea maghiară; el stă
de două săptămâni de zile în arest pre-
vențional, apoi i se dă drumul.

Fără îndoială Românii nu s'au ridi-
cat să scape din închisoare, ei țin însă
de cele petrecute și sunt foarte dispuși
să cultiveze multe poveștele celor ce vor să culti-
veze întru inșii ura contra Maghiarilor.

Ear asemenea lovituri primesc Ro-
mânii pretutindenea și în toate zilele.

Nici una însă din loviturile de felul
acesta nu este de o potrivă cu aceea, pe
care au primit-o frații nostri dela Cluj.

Acesta a simțit-o întregul popor român.
Întru'un oraș încungiuat din toate
partile de sate românești, ba așezat chiar
în valele munților apuseni, în vecinătatea
Clujului, atât de bine știuți pentru firea
de apră, în mijlocul Ardealului, tinerii
maghiari îi trec pe colegii lor

prin furcile caudine, sparg fere-
știle onorațiilor români și cântă cele
de batjocoritoare versuri la adresa Ro-
mânului.

Apoi bine! Dacă populațiunea unui
oraș e centrul de cultură al Maghia-
rii în Ardeal, și-le poate permite aceste,
tinerimea universitară maghiară e atât
de necotită, se poate oare pretinde, ca
maghiarii sătenii români să fie cu minte,

și buni răbdători?
Au fost Românii cu minte, moderați,
și buni răbdători, numai însă pentru

că ei au știut să se stăpânească, numai
pentru-că și diceau, că n'a sosit încă tim-
pul să se răfuească cu cei ce-i insultă. Și
în zadar ne-am da noi silința de a-i îm-
păca: ei cer satisfacțiune și pe aceasta noi
nu le-am pute-o da decât insultând și
noi națiunea maghiară, ear aceasta nu
putem să o facem.

Dar ne aflăm încă în mijlocul agi-
tațiunilor produse de turburările din Cluj,
când s'au ivit plângerile grănițerilor în
ceștiunea gimnasiunii din Caransebeș.

Urmează apoi agitațiunile electorale,
măsurile luate contra băieților dela Lugoj,
expectațiunile presei maghiare în ces-
tiunea sârbării centenarului răscoalei dela
1784, ne mai pomenita călcare de lege
făcută la alegerile comunale din Ocna,
concedierea d-lui profesor Dr. Silași și
stăruințele ȃiarelor din Cluj pentru nu-
mirea d-lui Moldovan Gergely drept pro-
fesor de limba și literatura română la o
universitate, care ar trebui să fie în parte
românească.

Acesta e un întreg arsenal de arme
de agitațiune pentru cei ce vor să agiteze.

Timp de patru luni de zile a trebuit
s'o ducem noi Românii într'o resuflare:
o singură zi de lucrare pacinică nu ni
s'a lăsat.

Nici atât nu e destul însă.

Când ȃiarele române stăruie să se
pună capăt goanei, să înceteze provocările
nesocotite, când ele arată pericolul, ce ne
amenință în urma acestor provocări, atunci
ȃiarele din Cluj strigă după procuror, cer
legi excepționale, vor să fim intimidați cu
temnițele.

Prea bine!

Să presupunem că, vedând furcile
în fața noastră, vom înceta a mai spune
adevărul asupra sentimentelor poporului
nostru: se vor schimba oare prin aceasta
și sentimentele ele înseși?! agitațiunea pro-
dusă de politica nesocotită va înceta și
ea? poporul român se va intimida oare
și el ori mânia lui va deveni cu atât mai
intensivă?!

Să ne lămurim asupra unui lucru.

Ori cât de nemulțumiți ar fi, Ro-
mânii sunt atât de domoli, aproape indo-
lenți, încât foarte greu se găsec între
dînșii elementele pentru o mișcare în ade-
văr primejdioasă pentru ordinea socială.

Nu de aceasta e vorba.

Se poate însă să vie mai curând ori
mai târziu o situațiune, în care existența
noastră va fi pusă în joc și, dacă lucru-
rile vor mai merge tot precum merg astă-
zi, nimeni în lumea aceasta nu va ave
destulă autoritate spre a-i face pe Români
să înțeleagă, că poporul român și cel ma-
ghiar trebuie să se unească în lupta pentru
existență.

De această situațiune ne temem și în
vederea ei cerem și nu vom înceta a cere,
ca acum, când mai e încă cu puțință, să
se facă pace, să se pună temeliile unirii
simpatice între poporul român și cel
maghiar.

Este un lucru foarte comod a dice,
că poporul român e indiferent, când noi
spunem, că inteligența română nu agi-
tăză, ci se duce, de voie de nevoie, cu
curentul, care s'a produs în popor, și că
ea, lipsită de ori-și-ce înrîurire în viața
publică, nu poate stăpâni acest curent, ci
trebuie să se mărginească a-l abate din
direcțiunea lui primejdioasă.

Cercurile mai luminate ale națiunii
maghiare nu trebuie să se mulțumească
cu informațiunile false, pe care le primesc
dela Maghiarii din Ardeal, să caute ele
înseși a se convinge la fața locului. Ni
se dice adese-ori, că sîntem îndrăsneți:
admițînd chiar că sîntem, n'am fi, dacă
nu ne-am simți împinși de masse, n'am
fi, dac'am pute exista fără-ca să fim din
zi în zi mai stăruitori, mai hotărîți și
mai îndrăsneți.

Ar fi o nenorocire și pentru noi și
pentru țară, dacă abia în momentul strîm-
torării, națiunea maghiară ar ajunge să
simtă, cât de rele sînt serviciile, pe care
i le-au făcut nobilii scăpetați din Ardeal.

Ori poate-că nu se teme națiunea ma-
ghiară, că va ajunge vre-o dată în strîm-
torare, ca să aibă nevoie de spriginul
nostru?!

Atunci să se urmeze ca pîn'acum,
dar știut să fie, că în momentul, când tot
ar veni strîmtoarea, nu noi vom hotărî
atitudinea Românilor, ci existențele catili-
nare, pe care le produce actuala politică
maghiară și cărora li se pun și cu și
cele mai puternice arme în mână.

La primiriile din Arad.

Tot în sensul, în care ne-am pronunțat
noi în numărul de ieri se pronunță și
„Pesti Napló“, organul principal
al opozițiunii învederate, asupra răspun-
surilor date de Maiestatea Sa cu ocaziunea
primiriilor din Arad.

„Fără îndoială Maiestatea Sa lucrează con-
stituțional, când în răspunsurile date deputațiunilor
omagiale se mărginesc a tîlmăci vederile și do-
rințele guvernului Seu responsabil. Ar fi un mare
rău și ne-ar duce neapărat la o crasă, dacă Re-
gele ar urma altfel și dacă, urmînd propriilor
sale inspirațiuni, ar exprima vederi, care stau în
contrădicere cu intențiunile guvernului seu. Mul-
țumită lui Dumneșeu, aceasta e peste puțință.
Puțin după încoronare, Baronul Iosif Eötvös a
prevedut-o cu inspirațiune profetică, că în toată
Europa nu va fi domnitor atât de constituțional,
ca Francisc Iosif, Regele Ungurilor. Această
profeție s'a împlinit.“

„Si câtă vreme Regele e atât de constitu-
țional în procedurile sale, ne dă totodată și ga-
ranția, că vederile, pe care le exprimă după
inspirațiunile guvernului, n'au valoare pentru
vecii vecilor, și dacă din voința majorității na-
țiunii, ar sta alt guvern alături cu Maiestatea
Sa, Maiestatea Sa ar fi tot atât de grațios pro-
povăduitor al vederilor acelu guvern, deși poate
că ele în foarte multe puncte ar fi esențial de-
osebite de ale actualului guvern.“

„Astfel înțeleg cercuri foarte cempetente
ale vieții publice maghiare răspunsurile regale.“

Astfel le înțelegem și noi.

Cel ce vrea, să se ridice să deie din
mâni și din picioare și abia atunci Maiestatea

Sa va vorbi în sensul vederilor noastre,
când vom fi isbit a face, ca în cercurile
hotăritoare să se stabilească convingerea,
că actuala stare de lucruri nu se mai
poate menține.

Revistă politică.

Sibiu, 22 August st. v.

Diarul oficios sârbesc „Srbske Novine“
cu ocaziunea visitei Regelui Carol al Ro-
mâniei la Belgrad a apărut încadrat
cu colorile naționale și cu insigniile sâr-
besci și în primul seu articol relevează
însemnătatea acestei visite. „Această zi
măreată“, dice numitul diar, „va rămâne
nestearsă în analele Belgradului.“ După
aceasta se face o privire asupra trecutului
Românilor și al Sârbilor și se constată, că
aceste două națiuni încă din timpul evului
mediu au trăit în amicitie și s'au spriginit
una pe alta. Soartea Sârbilor în trecut și
cu deosebire în secolul acesta a fost in-
tocmai ca și a Românilor. „Sârbii“, con-
tinuă oficiosul sârbesc, „au luptat sub voe-
vođii români Mircea, Radul și Mihnea,
ear Românii au dat ajutor Sârbilor, când
acestia au avut să se lupte contra dușmanilor
lor.“ Venind apoi la istoria cea mai re-
centă, constată, că Românii au spriginit
planurile domnitorului Mihail și că tot-
deauna s'au arătat prietenii Sârbilor. În
fine diarul sârbesc salută pe Regele român
și națiunea română și poftesce, ca intimele
relațiuni de prietenie, să rămână și mai
departe precum au fost.

Tot de visita Regelui Carol la Bel-
grad se ocupă și „Pesti Napló“ în primul
seu articol și exprimă speranța, că legă-
turile ce se înoază acum mai strîns între
Serbia și România, nu vor ave de scop
de a îndepărta pe Serbia de monarhia
austro-ungară, ci că cei din Bucuresci se
vor apropia tot mai mult de Austro-Un-
garia. „Pesti Napló“ recunoaște, că acest
lucru nu este tocmai ușor pentru Româ-
nia. Partidul care urăsc pe Austria și cu
deosebire pe Ungaria, este destul de în-
semnat, și pînă când acest partid nu va
fi distrus, pînă atunci și Regelui Carol i
va veni cu greu să se alătore pe față la
monarhia austro-ungară. „Prin agitațiuni
naționale și economice“, continuă numitul
diar, „se ațîță patimile contra noastră.
Guvernul român de o parte tolerează, de
altă parte nu poate să oprească acele cărți
de scoală și alte scrieri literare, care sus-
țin credința în cei cari știu scrie și ceti
— ce-i drept puțini la număr — că Ro-
mânia are drept asupra Transilvaniei și a
Ungariei pînă la Tisza“. Diarul maghiar
termină prin următoarele cuvinte: „Eve-
nimentele de acum vor lăsa urmă nestearsă
în analele Serbiei; dar și cu privire la
politica României întâlnirea celor doi regi
va ave o înrîurire puternică. Sperăm de
altă parte, că intimele relațiuni de priete-
nie ale celor două regate dela Dunărea
de jos, vor fi spre binele monarchiei no-
astre și în special al patriei noastre.“

Visita baronului de Courcel la
Varzin n'a întârziat a deștepta atențiunea
tuturor sferelor politice europene, ea este
privită ca un eveniment de mare însem-
nătate politică. Comentarele ce se fac ace-
stei visite sînt cât se poate de variate,
toate însă se întîlnesc în ideea că scopul
pentru care diplomatul francez a fost in-
vitat de către principele Bismark la Va-
zin, n'a putut fi altul, decât prepararea
unei acțiuni comune între Franța și Ger-

mania în ce privește politica transoceanică. În contra cui are să fie îndreptată această acțiune, este lesne de ghicit: contra Englierei, care se crede a fi singură îndreptătită de a face politică colonială. Eată acum ce ține și „Pester Lloyd“ în această privință: „Interesele universale tot așa de puțin pot fi lăsate în mâinile unei singure puteri ca și interesele continentale europene. Și dacă principele Bismarck caută alianța Franței, de sigur că n'are altceva în vedere, decât apărarea acestor interese. Astăzi nu poate fi altceva la ordine, decât înfrângerea puterii maritime a Englierei. Europa nu poate să sufere timp îndelungat nici domnia exclusivă a vr'unei puteri pe uscat, nici domnia exclusivă a vr'unei puteri pe mare. Marea cestiune a proximei evoluțiuni dela sine și fără nici un adaus din partea cabinetelor se formulează astfel: în relațiunile universale ale popoarelor civilizate din Europa să se lase să triumfeze interesele comune, cumpenite în mod pacinic și echitabil, sau interesele unilaterale și monopoliste ale unui singur stat?”

În cât privește partea diplomatică a conflictului Chino-francez, eată ce scrie „Paris“, despre care se scie, că stă în legături strânse cu guvernul francez: „Deși marile puteri europene n'au de a face nici o comunicare specială guvernului francez, totuși ministrului nostru de externe îi este permis de a avè convingerea serioasă și intimă, că toate guvernele continentale privesc în liniște intervenția noastră armată în China ținându-o ca deplin îndreptătită. Din nici o parte n'a sosit în această privință nici o reprezentațiune la Quai d'Orsay. Chiar și excesurile presei engleze n'au găsit nici un echou în depeșele, care le-a schimbat oficiul de externe englez în zilele din urmă cu oficiul nostru de externe. Din contră avem cuvinte serioase de a crede, că cei mai mulți miniștri europeni la Peking au dat lui Ciung-li-Yamen să înțeleagă, că se nu se aștepte la vreo mijlocire din partea lor, pe care Francia de altmintearea nici n'ar primi-o și pe care nimenea nu 'i-o poate impune. În asemenea împrejurări nu mai încapă îndoială, că conflictul chino-francez se va rezolva cât de curând. De-ocamdată însă guvernul, care în timpul negocierilor a dovedit atâta indulgență, este hotărât să exploateze situațiunea avantajoasă ce are, și să nu slăbească pe Chinezii, până când acestia nu vor declara formal, că doresc să între în negocieri.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Viștea-infer., 19 August 1884.

În primăvara acestui an, scolile române de ambe confesiunile din Făgăraș, s'au întrunit ca să facă la olaltă o petrecere la verdeață.

Foița „Tribunei“.

La Rabbiata.

Novelă

de

Paul Heyse.

(Tradusă din limba germană).

Soarele nu răsărise încă. Deasupra Vesuvului se întindea o lungă pătură de negură cenușie, care se trăgea înspre Neapoli și întuneca orașele mici, ce se întind de a lungul malului. Marea era liniștită. În dreptul marinei așezate într'un ângust sîn de mare din înaltul mal stîncos dela Sorrento, pescarii, ajutați de nevestele lor, se căzneau să scoată luntrițele cu mreji, pe care le lăseseră preste noapte în mare și le trăgeau de palămări groase. Alții își găteau bărcile, potriveau pânzele și își deuceau lopețile și catargurile din marile bolte închise cu grilagiu, săpate adînc în stîncă drept magazin pentru uneltele corăbiilor. Nimeni nu stetea fără de treabă; chiar și bătrânii, care nu mai eșiau acum pe mare, se puneau în șirul celor ce trăgeau mrejele, ear ici colo se ivia câte o băbătie cu furca ei pe vreunul din acoperemintele turtite, ori își făcea de lucru cu nepoții, în vreme-ce fică-sa îi ajuta bărbatului.

Scolarii adunându-se înaintea edificiului scolar îmbrăcați frumos pleacă cîntînd cîntece de scoală. Și fiindcă cîntau, și alți copii alergau din toate părțile, cari de dragul scolarilor intrau și ei în rînd lîngă vreun cunoscut al lor. Ce să vezi, erau aproape să easă din oraș, când spre cea mai mare spaimă a copiilor și surprindere a învățătorilor și a publicului un stai „ăllj“ puternic eșit din un pept obosit de fugă, le dădură să înțeleagă că este vreo pricină la mijloc.

Doi pînduri se reped înjurînd „cocișese“ spre 3 copii de 5, de 7 și 9 ani, (cari nu umblau la scoală) rup de pe ei nisce lanțuri de hîrtie și 2 stegulețe copilăresci, tot de hîrtie. — Copiii încep a plînge și a se tăvăli pe jos, — parte de spaimă parte de nedreptatea ce li s'a făcut prin luarea jucărilor.

Pîndurii însă cu directorul lor în frunte s'au reîntors satisfăcuți cu trofeele la subprefectură.

Ce vor fi mai făcut cu ele nu se scie, fără din sentența judecătorească, ce vè trimite aici se vede, că învățătorul este declarat vinovat și pedepsit cu 2 zile închisoare și 5 fl. pedeapsă în bani.

Din sentența aceasta vor vedè și cei dela „Viitoriul“, că programul D-lor de împăcare cu Maghiarii este iluzor în fața acestor realități.

Eată sentența:

Nr. 2915
cv. 1884.

În numele Maiestății Sale Regelui!

1. Nicolae Aron, de 24 ani, gr. or., învățător în Galați (?), necăsătorit, nepedepsit.

2. Vasile Dengel, de 27 ani, de prezent paroch gr. cat. în Aszonyfalva, căsătorit, nepedepsit.

3. Pompiliu Turcu de 5 ani, Ioan Beclerean de 9 ani, Liviu Pandrea de 7 ani, copii de scoală pre basea §. 83 a cod. pen. se absoalvă de abaterea criminală comisă și prevădută în §. 36 a cod. pen.

ad 2. Vasile Dengel se declară neculpabil de abaterea indicată, și pre basea §. 82 a emisului ministerial Nr. 2265 — 1880 se absoalvă.

1. Nicolae Aron se declară culpabil în abaterea contra statului prevădută în §. 36 a cod. pen. și comisă prin numiții copii, — ca complice resp. ca unul care n'a oprit comiterea abaterii și se dejucecă la două zile închisoare și 5 fl. pedeapsă în bani, cari sînt destinați pentru scopurile descrise în §. 27 a cod. penal și care pedeapsă de bani în 15 zile după intrarea în valoare de drept a acestei sentențe este a se plăti subscrisei judecătoreii cercuale sub urmarea execuțiunei, și în cas de neplătire conform §. 22 din cod. pen. se preface în o di de închisoare, nu mai puțin se dejucecă și la plătirea speselor de carcer.

Motive:

Adevărat că Nicolae Aron nu a comis abaterea din cestiune, dar fiindcă copiii făptuitori: Pompiliu Turcu, Ioan Beclerean, Liviu Pandrea și Ioan Turcu la petrecerea scolară de primăvară au mers cu stegulețe și lanțușoare de hîrtie roșie, galbenă și vînetă, cari representă colorile națiunei române, — această faptă a lor, fără nici o îndoială isbesce în prescripțiile §. 36 servind de demonstrație contra statului și a legii; de aceea acusatului, ca învățător supraveghetorul copiilor făptuitori, 'i-ar fi fost de datorință a opri insigniile demonstrative înainte de plecare, cari după afirmațiunea sa 'le-ar fi adus copiii de acasă și

aceasta cu atât mai virtos, de oare-ce după însăși afirmarea sa pentru asemenea abateri a fost el și colegul seu admoniați din partea subprefecturei competente, dar fiindcă nici în urma acesteia n'a oprit comiterea de abatere contra statului, prin aceasta mai mult sau mai puțin s'a privit de complice, și ca atare a fost a se declara culpabil și a se dejuceca.

Vasile Dengel, care nu a avut sub supravegherea sa pre copiii făptuitori, stînd aceia sub conducerea colegului seu, s'a declarat neculpabil și ca atare s'a absoalvat de pedeapsă pentru abaterea comisă.

Pompiliu Turcu, Ioan Beclerean, Liviu Pandrea și Ioan Turcu, drept că au comis fapte, dar în sensul §. 83 a cod. pen. s'au absoalvat.

Dejucecare acusatului la purtarea speselor de carcer se basează pre §. 107 din emisul ministerial Nr. 2265 — 1880 etc.

Dela judecătoria reg. cercuală.

Făgăraș, 14 Iunie 1884.

(L. S.)

Könczey m. p.

Cronică.

Din camera advocațială Sibiană. Camera advocațială din Sibiu face cunoscut, că Anton Issekucz în urma renunțării proprii a fost șters din lista camerei. Aceiași cameră aduce la cunoscință, că avocatul din Sibiu, Rudolf Marlin, fiind pus de tribunalul reg. în stare de acușiune pentru omor și alte delictate, a fost oprit dela profesiunea advocațială. Drept curator al cancelariei lui Rudolf Marlin a fost numit Samuil Borger, avocat în Sibiu.

Alegere de deputați pentru universitatea săsească. În locul deputatului repositat Gustav Kapp a fost ales cu aclamațiune deputat pentru adunarea generală a universității săsescei profesorul seminarial Iosif Konnerth. Comisiunea de alegere a presidat-o directorul academiei juridice Dr. Sentz, notar a fost Zagoni, notar public, president substituit avocatul Arz de Strausenburg, notar substituit avocatul Klein.

Copil perdut. La 24 August n. a fost găsit de cătră un pompier pe strada Kempel un băiat în vrêtă ca de vreo 3 ani îmbrăcat în vestiminte românesce. Copilul vorbește românesce și foarte puțin și nemțesce. Nu se scie dacă el a fost expus sau e rățecit. Dînsul nu scie spune de unde e. Băiatul are ochi surii și pîr blondin.

Un urs, de o mărime aproape fenomenală, s'a împușcat în munții dela Gura-Rîului și a fost astăzi adus în Sibiu de nisce țărani de acolo. În relativ scurt timp acesta este al treilea cas de ucidere a unui urs în ținutul acela.

Necrolog. În 28 August st. n. a repositat în Iara-Inferioară la locuința părinților sei George Rus, cleric de Sibiu, după un morb greu și îndelungat în etate de 21 ani.

Tricolorul național român. Vădînd măsurile severe ce se iau de autoritățile noastre publice contra celor ce se încumetă a scoate la iveală tricolorul național român, ne simțim datorii a trage luarea a minte a procurorilor din țară asupra brânelor și a panglicelor, pe care le poartă țerancele române în toate părțile. Foarte multe din aceste sînt în trei colori, roșu, galben și albastru, și astfel periclitează existența și întregitatea statului. Are Ungaria destule temnițe, ca să pună la răcoare pe toate aceste pro-

s'a făcut acum sănătoasă și sprintenă, de se poate scâlta toate zilele în mare. Când a plecat de aici, ca să se mute la Capri, a dăruit o frumoasă grămadă de galbeni pentru biserică și pentru sărăcime și se ține, că n'a voit să plece mai nainte de a-i fi făgăduit părintele, că se va duce să o vadă, ca să i se spovedească. E mare minune cum ține la el! Și noi putem să mulțumim lui Dumnezeu, că avem un paroch, care are daruri ca un metropolit și după care umblă și boierimea cea mare.

Maica Domnului se-l iee în paza ei!

Grăind aceste, ea făcî semne de salutare înspre luntrița de sub ea, care era tocmai să se depărteze de mal.

Ce țici, nepoate, o să avem oare timp frumos? — întrebă preotul măruntel, uitându-se nedumerit spre Neapoli.

Soarele n'a răsărit încă, — răspunse flăcăul. — Cu bucațica asta de negură o s'o scoată el la capăt.

Atunci haid să plecăm, ca să sosim înainte de călduri.

Antonio puse mîna pe vîsla lungă, ca să împingă barca în marea deschisă, de odată însă el se opri și rămase privind spre poteca piedîșă, ce se coboară din orașelul Sorrent spre Marină. Se ivise sus o copilă mlădioasă, care se

pagătoare ale cultului celor trei colori atât de primejdioase.

Am constatat deasemenea, că colorile române fiind cele așa numite fundamentale, ele se află în foarte multe cabinete de fizică din țară. Interesul țerii cere, ca aceste cabinete să se desființeze.

E în sfîrșit un lucru care nu se poate tolera, că până chiar și în curcubele din Ardeal prevalează colorile române, și așteptăm să se ia cele mai severe măsuri contra unor asemenea manifestațiuni. A se vedè corespondența de mai sus din Vistea-inf.

Din armata României. Regimentul de calărași permanent s'a transformat în regiment de roșiori, avînd tunica tot de roșiori, dar banda dela chipiu și coloarea distinctivă verde.

O nenorocire înfloritoare. Se comunică din Paris cu datul de 31 August n.: La Rue Saint-Denis în apropiere de baracele din țerg s'a frînt ieri noaptea ductul canalului, care tocmai se diregea. Apa a împușcat în cantitate mare până în etagiul al doilea a casei din apropiere cauzînd în timp de vreo 25 minute dîră mări însemnate. Pe când lucrătorii se siliau să opri apa, a explodat cu un vuet grozav țeva de gaz din apropiere. În locul apei s'a ridicat acum o columnă de foc amenințînd a preface în cenușă toate ducturile de gaz din împrejurimile rămînînd o intunecime în tot orașul. Frica era nedescrisiveră; oamenii se slobođiau desbrăcați din case, muierile se slobođiau pe funii și stergau din etagiul al doilea. S'au adunat oameni o lampe aprinse; în etagiul al patrulea a unei case a fost aflat un om înădușit de jumătate; s'a rănit mulți inși. Dintre cei răniți unul a murit de frică pe dată, ear altul a murit în spital. Cătră 2 oare după meșul nopții focul fost stîns.

Avis.

La scoala română de fetițe din Sibiu, ținută de Reuniunea femeilor române din Sibiu înscrierile s'au început la 1 Septembrie a. c. prelegerile la 2 Septembrie a. c.

Cu puteri didactice sînt angajate persoane probate pe terenul învățămîntului, și anume d-șoara directoră Eleonora Tănăsescu, de asilul „Elena Doamna“ din București, domnișoara profesori dela seminarul pedagogic teologic din Sibiu Dr. D. P. Barcianu și Dr. Ioan Crăciun, apoi domnul Ioan Slavici, director politic la țiarul „Tribuna“ și domnul Matei Voileanu, redactor la țiarul „Telegr. Roman“.

Totodată aducem la cunoscință onorabilului public, că băiatele externe pentru anul acesta vor plasa pe la familiile românesce, și vor fi îngrigirea Reuniunei.

Maria Cosma,
presidenta reuniunei.

Matei Voileanu,
secret. reuniunei.

Varietăți.

(Împărăteasa Chinei). Împărăteasa Teimaru e în etate de 57 ani. Dînsa nu e de origine tarică, ci de origine curat chineză, e fiica membru al academiei de științe din China. Bărbatul ei, împăratul Hien-Tang, a murit în tomvrie anul 1861 în Mandsura, unde s'a retras după ocuparea Pekingului de cătră țerancele engleze. Împărăteasa trece de o învățată în Ea e o vrășmașă neîmpăcată a Europeanilor

coboria în grabă peste petri și făcea semn o cărpă. Ea avea legăturică subțioară, ear brăcămîntea îi era destul de sărăcicioasă. Însă ceva distins, deși cam sălbatice, în felul de a-și ține capul, și coadele negre, pe care purta împletite de a supra frunții, îi sedea un diadem.

Ce mai așteptăm? — întrebă preotul. Mai vine de colo cineva spre barcă să se plece. Dacă-mi dați voie, părinte, — mergem de aceea mai încet; e o copilă tânără de abia optsprezece ani.

În clipa aceasta copila eșit din dosul zărilor care închidea poteca șerpuitoare.

Laurella? — grăi preotul. — Ce cantă la Capri.

Antonio dete din umeri. Copila se apropiă cu pași iuți și rîde cu ochii în vînt.

Bună dimineața, La Rabbiata! — strigă câțiva dintre pescari. Ei ar fi țis și mai nădădăc dacă nu s'ar fi sfiit în prezența părintelui Curato, căci tăcerea dicoasă, cu care copila primi țările lor, părea a-i provoca.

Bună ția. Laurella! — strigă acum preotul. — Ce-i? — Voiești să vii și tu la Capri?

(Un Othello modern.) Conversarea se întâmplă la Ostende. D-l Dumont către nevastă-sa: „Dacă te mai aflu odată în petrecere cu baronul, te trimit la scaldă de mare în Toulon.“

Scolare.

Am publicat pe la finele anului scolar trecut cercularele emise de părintele protopresbiter al Sibiului Simeon Popescu în ceea ce privește examenele generale ale scolilor din acest protopresbiterat. Măsurile luate de zealousul nostru protopop au fost atunci aprobate în cercurile celor ce se interesează de instrucțiune și suntem convingeți, că în cercuri foarte largi va fi cetit cu interes și raportul despre rezultatele acestor examene.

Raport

despre decursul și rezultatul examenelor din tractul Sibiului la finea anului 1883/4.

I. Decursul examenelor.

Pre când aveam numai rolul de privitor în ceea ce privește instrucțiunea poporului, am constatat că o cauză de căpetenie a puținului progres ce se face este puțină seriozitate cu care se fac examenele semestrale și cele anuale.

Aceste examene mi se înfățișară ca o simplă formalitate, fără nici un efect asupra celor pe cari îi privește examenele, asupra elevilor, învățătorilor și asupra poporului, dacă ele se fac în fuga mare: câte în trei-patru comune într-o singură zi — de sine înțeles — sub conducerea aceluiași președinte? Timpul fizic abia îi permite protopresbiterului să stea o oară-două în o comună, căci trebuie să alerge în cealaltă, care-l așteaptă earăși pentru o oară două. Cu această metodă poporul s'a datat a privi examenul ca o simplă formă, prin care se încheie anul scolar. Ca și poporul tot asemenea și învățătorii și elevii lor.

Examenele însă trebuie să fie o serioasă scoală pentru toți: scoală pentru popor, scoală pentru învățători și scoală pentru învățăcei.

Conduc de aceste vederi, după-ce odată am intrat în administrație, și având conștiința, că sânt un factor oare-care în mersul instrucțiunii, m'am simțit daror a da examenelor adevărate lor valoare. De aci cercularele publicate în privința tinerii examenelor.

Ținând examenele conform dispozițiilor cuprinse în citatele cerculare, ele pentru mine au fost tot atâtea sărbători, și cutez a afirma: și pentru scolari, învățători și în mare parte și pentru popor.

În fie-care comună înainte de examen am celebrat s. liturgie cu rugăciunea de mulțumită rostită din genunchi pentru învățători, învățăcei, părinții, îngrijitorii și binefăcătorii lor. Se putea ceti pe fețele asistenților efectul de sărbătorească evlavie și emoțiune, ce l-a produs rugăciunea din genunchi. Încheerea s. liturgii a fost însoțită de câte un scurt discurs, în carele, arătând însemnătatea cea mare a instrucțiunii, am pus la inima poporului învățătura ca bunul cel mai înalt ce un tată și o mamă pot lăsa moștenire fiilor lor, îndemnându-i de a nu cruța nici o jertfă pentru susținerea scoalei la înălțimea ei.

Și sânt fericit a constata, că cuvintele mele n'au resunat în deșert. La locul seu se va vedea efectul acestor discursuri premerse de solemnă rugăciune.

La fie-care examen au participat regulat parochii locale, un număr mai mare sau mai mic de părinți de ai pruncilor, reprezentanții comunei bisericesci și politice și delegații învățătorilor din tract, împreună cu învățătorii din comunele învecinate.

Examinarea am încredințat-o învățătorului de clasă, spre a-i putea aprea metoda și des- toinicia.

Terminându-se cu examinarea elevilor, m'am adresat mai întâiu cu câte o scurtă învățătură către scolari, apoi, după eșirea lor din sală, către părinții lor și reprezentanții comunei bisericesci și politice, punându-le din nou la inimă cauza cea sfântă a învățământului.

Depărtându-se publicul, învățătorii participanți la examen s'au constituit în conferință didactică, în care sub conducerea mea, începând dela cel mai tiner, fie-care și-a expus vederile sale asupra decursului examenului, arătând din toate punctele de vedere atât partea bună, cât și scăderile ce a observat și indigând chipul cum scăderile trebuiesc îndreptate. Terminând toți învățătorii expunerile lor, a urmat apărarea învă-

țătorului, care a făcut examenul, și după aceasta o critică din partea mea.

Cu această ocaziune învățătorii s'au convins, că nu numai elevii lor sânt cei examinați, ci și ei, și încă mai mult ei, învățătorii.

Să mi se erte slăbiciunea că se constatează că am simțit o deosebită bucurie vedând cum învățătorii participanți emulau în a-și arăta cunoștințele pedagogice, silindu-se a vorbi înțelepțeste, cumpetat și dovedind că au urmărit și înțeleș pe cel ce a făcut examenul.

Aceste critice cumpătate și binevoitoare prin efectul lor instructiv întru atâta au îndulcit pe învățătorii de examene, încât la unele examene nu mai era vorba numai de învățătorii învecinați, ci se strîngeau ca albinele, așa încât am avut examene, la cari au participat și 10—14 învățătorii străini.

Și este natural, că învățătorii să se îmbulzească la examenele dela alte scoli, sciind că cu această ocaziune pot să-și vadă în colegul sau colegii lor toate defectele proprii, pe care cu frățescă afețiune să le desvăluie spre a le înlătura; că cu această ocaziune li se dă posibilitatea de a se lămuri asupra multor cestiuni de interes pedagogic, pe cari ei singuri nu sânt în stare a le deslega; în sfârșit, convingându-se, că prin criticele ce se desvoaltă cu ocaziune examenului ei sânt în stare a învăța mai mult decât în ani de studii teoretice și praxă solitară.

Învățătorii în excursiunile lor la examene n'au primit nici o diurnă și nici pausal de călătorie. Toată înlesnirea ce li s'a făcut a fost, că de o parte în cât mi-a fost cu puțință am luat în trăsura mea pe câte 2—3 inși, de alta la apelul meu comitetele și epitropiile parochiale i-au provădit cu viftul trebuincios. Chiar în cele mai sărace comune comitetele și epitropiile parochiale, aprefiind scopul, pentru care învățătorii vin la examene, au făcut posibilul spre a provede pe învățătorii cu viftul trebuincios. Singura esceptiune s'a făcut în comuna Reșinari, al cărei comitet parochial din considerațiuni economice nu s'a învoit a provede pe învățătorii cu vift. Învățătorii participanți n'au suferit însă din astă cauză, căci pe speșele mele s'au provădit cu cele trebuincioase.

Personal am participat la toate examenele afară de cele din Sibiui, Turnișor și Rusciori. La cele dintăiu am fost împedecat prin morbul ce mi-am contras în urma prea marei încordări, ear în Rusciori fiind împedecat prin forță maioră. După notițele ce mi-am făcut la examene comparate cu rapoartele oficiale ale învățătorilor comisari, las să urmeze o espunere despre

II. Resultatul examenelor.

Luând cestiunea învățământului cu seriozitatea ce o reclamă timpul de față, sânt în neplăcuta pozițiune a constata, că în general și considerând maiortitatea scoalelor, rezultatul nu este tocmai mângăetor.

Sporul este prea puțin, la unele scoale aproape nul, scăderile în multe privințe mari și multe. Așa în cât spre a înlătura batăr în parte multele scăderi și a ridica scoalele la niveul ce li se cuvine, este reclamată cu înțetire o muncă neîntreruptă de mai mulți ani, muncă stăruitoare spriginită de toate organele menite a promova cauza scoalei. Cât pentru mine personal, asigur pe Preaon. Comitet că nu mă voi lăsa ca să mă întrecă alții în ceea ce privește zelul pentru înaintarea causei scolare. Resultatul însă nu va afirma numai dela ostenelele mele, ci în mare parte: jos dela comitetele parochiale, preoțime și inteligența tractuală, — în sus: dela Preaveneratul Consistor și organele statului.

1. Sporiul. Când avem în vedere sporiul ce s'a dovedit că l'au făcut scolarii dela singuratecele scoale din tract, trebuie să nu pierdem din vedere că insuficiența lui este în mare parte numai relativă. Relativă numai întru cât dovedește o osteneală zadarnică din partea învățătorilor. La multe scoale învățătorii și-au dat multă silință, au propus mult material, dar material netrebnic, din care elevii în viața lor practică nu pot să tragă nici un folos, ci materialul propus servește în mare parte numai spre zădărnicierea scopului ce scoala are în vedere. Acest material s'a predat parte din lipsă de metod, parte din lipsa unui plan și parte din lipsă de manuale corespunzătoare.

La aceasta se adauge frecventarea neregulară, provenită din indolența părinților și lipsa de sprijin din partea organelor statului, îndato-

rate prin lege a constringe pe părinți ca să-și trimită pruncii la scoală.

Cerându-se ca să ating sporiul arătat în singuraticile scoale, constatez că întru toate satisfăcător a dovedit numai scoala capitală din Reșinari

Învățătorii dela această scoală au dezvoltat o nobilă emulațiune în toate privințele, arătându-se la înălțimea grelei lor misiuni. Fie această țis spre încuragiarea lor. Micele și neesențialele defecte cred că în scurtă vreme se vor delătura și acea scoală va pute servi ca scoală de model nu numai pentru protopresbiterat, dar pentru Archidieceasă.

Față cu această scoală trebuie să pun cu durere scoalele din Șelimber, Ruși, Veseud, Vurper, Șura-mare și Loamneș, în cari nu s'a arătat nici un spor, așa încât anul scolar expirat este timp cu desăvârșire perdat pentru pruncii acelor comune. Între toate aceste însă se distinge în privința lipsei totale de spor scoala din Șelimber, pe care o secundează cea din Vurper și Veseud.

Spor mediocru au dovedit scoalele din Bungard, Boița, Cristian, Ocna-infer., Mohu, Sadu, ear relativ îndestulitor: scoalele din celelalte comune.

Despre scoalele din Sibiui, Turnișor și Rusciori nu mă pot pronunța cu deplină siguranță din motiv, că n'am luat parte la examenele lor. După rapoartele și informațiunile primite însă în Sibiui sub. Iosefin rezultatul a fost îndestulitor, în Turnișor mediocru, în celelalte neîndestulitor. (Va urma).

Posta ultimă.

Arad, 2 Septemvrie n. Manevrela amânduror corpurilor de operațiune ale armatei s'au început astăzi cu toate trupele ce stau la dispoziție. Corpul de sud a raportat un succes strălucit. Maiestatea Sa și-a exprimat de repeți-ori recunoștința. Manevrela s'au sfârșit la 1 oară. Augustul Monarch s'a reîntors pe la 3 oare și s'a retras în apartamentele sale resolvând acte însemnate aduse de un curier al Curții. Dineul de gală anunțat pe 6 oare, nu s'a ținut.

Viena, 2 Septemvrie n. Părechia domnitore a Serbiei a sosit aci după amiazi dimpreună cu principele de coroană sârbesc.

Berlin, 2 Septemvrie n. Împăratul, însoțit de principele de coroană și de prințul Bavariei Arnulf, călărind a trecut în paradă corpul de gardă. Împărăteasa i-a urmat în trăsura. La serata de ieri a congresului catolicilor a proclamat Windhorst pentru alegerile viitoare lupta crâncenă contra liberalilor naționali.

Varșovia 2 Septemvrie n. Sosirea Țarului se așteaptă pentru Joi sau Vineri.

Errată. În n-rul 104 pag. 415 art. „Opinca română“ în loc de: luna lui Ianuarie să se citească luna lui Iunie.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 Septemvrie n. Ministrul-președinte Tisza a sosit aci ieri noapte dela Ostende.

Berna, 3 Septemvrie n. Consiliul federal a retras măsurile luate în contra cantonului Genf din temere de choleră. Întreg teritorul confederațiunii e scutit de choleră.

Bruxella, 3 Septemvrie n. Camera a primit proiectul relativ la ridicarea adausului de impozit pe zaharul din străinătate.

Sofia, 3 Septemvrie n. Faima că țeranii din Bulgaria ar fi năvălit pe teritorul sârbesc, că ar fi răpit de acolo vite și că ar fi prădat localitatea Cescavița, e de tot falsă. Nu există nici o localitate sârbească numită Cescavița.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Din Raportul lui Avram Iancu prefect al unei legiuni romănesci, care a stat sub comanda lui în anii 1848—1849, tradus după originalul german înaintat la guvernul central din Viena publicat și în edițiune separată, se mai află 300 exemplare cu prețul de 40 cr. v. a. și se trage sau de-a dreptul dela librăria W. Krafft în Sibiu, sau prin ori-care altă librărie, anume în Brașov la Nic. I. Ciurcu, la Cluj librăria Ioan Stein.

Alte două raporturi ale prefectilor Simeon Balint și Ioan Axentie Sever se află sub pressă; vor apăre cât mai curând tot în edițiune separată într-o singură broșură, care va costa tot 40 cr.

Adecă cele trei raporturi ale celor trei prefecti, cari au operat în anii 1848—1849, în partea apuseană a țerei, publicate în două broșuri, costă 80 cr., fără alte spese. Librarilor li se acordă 20% rabat pentru vânzare de cel puțin câte 25 exemplare.

Aceste trei raporturi cuprind în vre-o 9 coale tipărite o parte considerabilă din evenimentele bellice ale acelor ani, la care a luat partea cea mai activă poporul românesc. Ele sună astăzi ca nise fabule în gura generațiunii nouă, dacă informațiunile nu se trag din acte autentice.

Venitul, care s'ar întâmpla să se realizeze din aceste publicațiuni, e destinat pentru coperirea speselor cerute la descifrarea și decopiarea mai multor sute de documente istorice, pentru doi tineri, cari se vor decide a se exercita bine în paleografie, atât cu litere latine, cât și cu cele cirilice de forme diverse, fără care documentele vechi străvechi nu pot fi folosite pentru istorie; în fine din același venit, care va fi se va continua cu publicarea și altor documente, cu ajutorul cărora avem să preparăm calea către o istorie mai amplă și mai pragmatică a patriei noastre.

Sibiu, în 1 Septembrie 1884.

Redacțiunea „Observatorului“.

Sciri economice.

Starea séménaturilor în Dobrogea. Anul acesta, ca și în țară, și în Dobrogea a fost unul din cei mai răi; țeranii mărturisesc că nu au vădut de multă vreme așa an sărăcăcios. Ar trebui volume întregi scrise, pentru a pute arăta gradul de sărăcie, în care se găsește sërmanul

agricultor din Dobrogea. Grâul și orđul au rămas tot pe câmp, afară de unele locuri pe unde s'a cosit împreună cu ciurlanii în nădejde de a scoate ceva grăunte. Paile lipsesc aproape cu desăvârșire, și locuitorii sânt nevoiți a-și vinde vitele pe prețuri de nimic; — e o jale mare când eși la câmp și veđi tot pământul acoperit de buruieni și spini; în ogoare abia se zărește câte un spic de orđ sau grâu, care, ca prin minune, a scapat de zăduful buruienilor. Nu știu dacă acest an nu va da pilde agricultorilor nostri pentru a sfârși odată cu cultura pământului prin metode primitive; plugurile de fier abia sânt cunoscute și rarița primordială ține locul plugului și astăzi. Porumbul este bun acolo, unde locuitorii au avut curajul a-l prăsi, mare parte însă a rămas neprăsit și prin urmare perdut, lipsa deci și de porumb va fi simțită — meiul (mălaiul) e bun, însă are mare trebuință de o ploae cel puțin, totuși însă în localitate meiul se cultivă foarte puțin și chiar dacă va da o roadă din cele de frunte, totuși nu va pute înlocui lipsele pierderii grâului și a orđului. Bughiea*, un fel de fân cunoscut în țară sub numirea de părăng, se cultivă în localitate pe o scară întinsă, și anul acesta a dat rezultate destul de bune, astfel, că se trage nădejde a se lua câte 20 de care de fie-care hectar**). Bughiea este singurul fân, care se cultivă în Dobrogea, căci fânatele propriu țise nu există; cred că cultivătorii din România vor introduce mult cultura acestui soi de fân, rezultatele ce am vădut că dă, sânt destul de satisfăcătoare. Cultura unui hectar de părăng nu costă mai mult, ca 60 de franci inclusiv cositul și poate da fân pentru 400 franci. („Gazeta Săteanului“.)

Piața din Sibiu 2 Septembrie n. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 3.60 până fl. 4.40, sęcara 66 până 72 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, orđ 58 până 64 Kilo fl. 3.60 până fl. 4.20, ovės 38 până 45 Kilo fl. 2.— până fl. 2.60, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 5.— până fl. 5.60, mėlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, sēmēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, linte 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 5.50 până fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slămina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoreea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sęc brut fl. 33.— până fl. 36.—, sęc de lumini

* Turcesce căldărie, Rusesce bor.

** Carul în acele părți muntoase ale Dobrogei e mai mic ca carul nostru de câmp. Car cu 4 boi nu se vede pe acolo. Deci să nu ne mirăm, că un pogon de părăng dă 10 asemenea căruioare cu 2 boi de care vorbesce corespondentul nostru.

fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sęc fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fân 100 Kilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 28 până 30 cr., carnea de vită Kilo 46 cr., carnea de vițel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec 23 până 30 cr., ouē 10 cu 28 până 30 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 3 Septembrie st. n. s'a notat: unguresci bętrani grei 48 cr. până 49 cr.; unguresci grei, tineri 49 cr. până 49 1/2 cr.; de mijloc 51 cr. până 52 1/2 cr.; ușori 52 cr. până — cr.; marfă țeră-nească, grea — cr. până — cr.; de mijloc 49 cr. până 50 cr.; ușoară 51 1/2 cr. până — cr.; romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr.; de mijloc 51 cr. până 51 1/2 cr.; ușori 49 cr. până 50 cr.; dto. coamă grea 49 cr. până 50 cr.; de mijloc 49 cr. până 50 cr.; ușori 51 cr. până — cr.; sęrbesci, grei 51 cr. până 52 cr.; de mijloc 51 cr. până 52 cr.; ușori 51 cr. până 52 cr.; îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 3 Septembrie st. n. Sibiu: 39 15 8 63 23

Bursa de Viena

din 2 Septembrie st. n. 1884.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold rent, interest rates, and various securities.

Bursa de Budapesta

din 2 Septembrie st. n. 1884.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including gold rent, interest rates, and various securities.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 1 Septembrie st. n. 1884.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including gold rent, interest rates, and various securities.

Boale Secret

le vindec pe basa celei mai noue științe științifice, chiar și casurile cele mai desparte fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea mările rele ale pęcătelor secrete de tineret (onania), distrucțiunea nervilor și impotenta. Cea mai mare discrețiune. Mę rog de detalii despre boală.

Dr. Bella, membru la societăți științifice și 6 Place de la Nation, 6. Paris.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, and others, with columns for train types and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.